

F. t. l. vedr. konkursloven og konkursskatteloven

har haft rimelig mulighed herfor. Denne mulighed for afdrag på gælden kan f.eks. bestå i, at skyldneren har haft en indtægt, der muliggjorde afdrag, eller at der i øvrigt er tilfaldet skyldneren ophævede pensionsordninger, gavebeløb og lignende, hvor skyldneren i stedet for at betale af på gælden selv har forbrugt beløbet.

Efter *nr. 5* kan en kendelse om gældssanering i almindelighed ikke afsiges, såfremt skyldneren har indrettet sig med henblik på gældssanering. Bestemmelsen kan f.eks. finde anvendelse, hvor skyldneren har søgt at indrette sig på en senere gældssanering ved inden indgivelse af begæring om gældssanering at bringe aktiver i kreditorly eller ved at indbetale et beløb på en pensionsordning, der ikke kan tilbagekøbes og dermed ikke vil kunne indgå i sagen om gældssanering.

Efter *nr. 6* kan en kendelse om gældssanering i almindelighed ikke afsiges, såfremt skyldneren har stiftet ny gæld, efter at gældssanerings sag er indledt. Dette vil gælde for selv helt små låneoptagelser eller nye restancer mv.

Såfremt skyldneren afdrager på usikret gæld under gældssanerings sagen, vil dette efter omstændighederne kunne henføres under stk. 4, hvorefter skifteretten kan nægte gældssanering, såfremt der foreligger andre omstændigheder, som taler afgørende imod gældssanering, uanset at disse omstændigheder ikke er opregnet i stk. 2.

Den opregning af omstændigheder, der er foreslået i stk. 2, nr. 2 og 3, og som i almindelighed skal udelukke gældssanering, er ikke udtryk for, at en skyldner varigt er afskåret fra at opnå gældssanering, hvis sådanne omstændigheder foreligger. Det foreslås, at omstændighederne omkring gældsstiftelsen som efter gældende ret må vurderes i sammenhæng med gældens alder, jf. *stk. 3*.

Bestemmelsen er udtryk for et princip om, at jo yngre gælden er, desto mere tungtvejende for afgørelsen om gældssanering bliver omstændighederne ved gældens pådragelse. Det samme kan anføres om de handlinger, der er nævnt i stk. 2, nr. 4 og 5, idet betydningen af disse handlinger ligeledes afsvækkes med tiden. Det forhold, at skyldneren har undladt at afdrage på sin gæld, selv om skyldneren har haft rimelig mulighed herfor, vil eksempelvis efter en længere årrække ikke i sig selv udelukke gældssanering.

Der kan ikke fastsættes en absolut grænse for, hvornår en gældspost har nået en alder, hvor betydningen af de forhold vedrørende gældsstiftelsen, der er nævnt i forslaget til stk. 2, er aftaget i en sådan grad, at gældssanering ikke længere er udelukket. Gældens alder må som hidtil vurderes i sammenhæng med omstændig-

hederne ved gældens pådragelse, herunder grovheden af det forhold, der udelukker gældssanering.

Har skyldneren enkelte mindre gældsposter af nyere dato, bør dette efter stk. 2, nr. 2, litra a, ikke i sig selv forhindre gældssanering, hvis der kan anføres en rimelig begrundelse for gældsstiftelsen. Dette kan f.eks. være låneoptagelse med henblik på at skaffe skyldneren og dennes familie en nødvendig bolig eller et transportmiddel, som er nødvendigt for, at skyldneren kan komme til og fra arbejde. I den situation vil skifteretten dog kunne bestemme, at kendelse om gældssanering kun skal omfatte fordringer, der er stiftet inden et af skifteretten fastsat tidspunkt, der ligger forud for gældssanerings sagens indledning, jf. konkurslovens § 199, stk. 1 (som ikke ændres). Det vil i sådanne situationer endvidere være naturligt for skifteretten at overveje at forlænge den periode, hvor skyldneren skal afdrage på den bestående del af gælden som led i gældssaneringen.

Er gælden opstået som følge af en enkeltstående og nu overstået begivenhed, f.eks. en erhvervsvirksomheds sammenbrud eller en tvangsauktion, vil gældens alder som hidtil skulle tillægges mindre betydning.

På samme måde vil det forhold, at en skyldner, som tidligere er nægtet gældssanering, fordi skyldneren har stiftet gæld efter sagens indledning, jf. stk. 2, nr. 6, ikke indebære, at den pågældende i al fremtid vil være afskåret fra at få gældssanering.

Når der i lovteksten opregnes nogle omstændigheder, der i almindelighed skal udelukke gældssanering, kan der forekomme situationer, hvor en gældssanering, selv om der ikke foreligger nogle af de opregnede udelukkelsesgrunde, efter en konkret vurdering alligevel bør nægtes. På den baggrund foreslås det, at skifteretten skal kunne nægte at afsige kendelse om gældssanering, selv om der ikke foreligger omstændigheder som nævnt i stk. 2, hvis der foreligger andre omstændigheder, som taler afgørende imod gældssanering, jf. *stk. 4*.

Bestemmelsen omfatter navnlig de tilfælde, hvor der efter gældende ret ikke kan meddeles gældssanering, og som ikke vil være omfattet af udkastets stk. 1 og 2. Bestemmelsen vil f.eks. efter omstændighederne kunne finde anvendelse, hvor skyldneren eller et medlem af skyldnerens husstand har valgt ikke at udnytte sin erhvervssevne fuldt ud ved f.eks. alene at have deltidbeskæftigelse eller lignende.

Bestemmelsen i *stk. 5* svarer til den gældende § 197, stk. 2, 2. pkt., i konkursloven.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.1.2.